

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การนำเสนอภาพกลุ่มชายรักชายในภาพยนตร์ไทยปี พ.ศ. 2550” มีวัตถุประสงค์ในการสำรวจบุคลิกภาพของตัวละครชายรักชาย แสดงการสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายและภาพยนตร์ไทย และวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครและภาพยนตร์ไทย ซึ่งใช้ทฤษฎีและแนวคิดมาเป็นกรอบการวิเคราะห์ ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกัน แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารเรื่องเพศของกลุ่มชายรักชาย แนวคิดเกี่ยวกับภาพยนตร์สะท้อนภาพของสังคม แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการสร้างความหมายทางสังคม แนวคิดเกี่ยวกับภาพตัวแทน และทฤษฎีการสร้างความเป็นจริงทางสังคม โดยทำการศึกษาจากภาพยนตร์ไทยที่เข้าฉาย 22 เรื่อง ใช้ตัวละครชายรักชายเป็นเกณฑ์ในการจัดแบ่งประเภทของภาพยนตร์ โดยมีการวิเคราะห์ในส่วนของคุณลักษณะตัวละคร การสื่อความหมายของตัวละคร รวมถึงการความคิดเห็นของผู้กำกับภาพยนตร์และกลุ่มชายรักชายที่มีต่อการสื่อความหมายของตัวละครและภาพยนตร์ไทย

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยแบ่งเป็นประเด็นดังต่อไปนี้

1. บุคลิกภาพของตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์ไทย
2. การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายและภาพยนตร์ไทย
3. ความคิดเห็นของผู้กำกับภาพยนตร์และกลุ่มชายรักชายที่มีต่อตัวละครชายรักชายและภาพยนตร์ไทย

1. บุคลิกภาพของตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์ไทย

จากการศึกษาตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์ทั้ง 22 เรื่อง มีจำนวนตัวละครชายรักชายทั้งหมด 70 ตัว ซึ่งมีทั้งที่เป็นตัวละครเกย์ ตัวละครกะเทย และตัวละครกะเทยแปลงเพศ โดยแจกแจงได้เป็นดังนี้

1. ภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครหลัก
2. ภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครรอง
3. ภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครเสริม

ภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครหลัก

ภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นมีตัวละครหลัก มีตัวละครจำนวน 17 ตัว โดยแบ่งเป็นตัวละครเกย์ 9 ตัว ตัวละครกะเทย 7 ตัว และตัวละครกะเทยแปลงเพศ 1 ตัว ซึ่งแต่ละประเภทดังกล่าวมีบุคลิกภาพดังนี้

1. เกย์แบบเหมือนผู้ชาย มีตัวละครจำนวน 7 ตัว ได้แก่ ไ้แก่ ไ้แก่ ไ้แก่กับมิว (รักแห่งสยาม), เมฆกับอริส (เพื่อน...กูรักมึงวะ), หมอต้า (สวຍลากไ้), ไ้ใหญ่ (โกยเถอะเกย์) และเคน (คู่แสด) ซึ่งลักษณะที่พบมีบุคลิกภาพ การแต่งกาย น้ำเสียงและคำพูด เหมือนผู้ชายทั่วไป เพียงแต่มีรสนิยมทางเพศที่แตกต่างกันออกไป

2. เกย์แบบไม่เห็นได้ชัด มีตัวละครจำนวน 2 ตัว ได้แก่ อู๊ด (โกยเถอะเกย์) และ จ๊ีบ (รักไม่จำกัดนิยาม) มีบุคลิกภาพเหมือนผู้ชายทั่วไป แต่จะเรียบร้อยผิดปกติ นุ่มนวลผิดปกติ การแต่งกาย แต่งตัวเหมือนผู้ชายแต่แต่งตัวเนียบ น้ำเสียงและคำพูด พูดจาเหมือนผู้ชายแต่จะนุ่มนวลและใช้คำพูดสุภาพ แต่งตัวดี มีรสนิยม ดูเป็นคนทันสมัย

3. กะเทย มีตัวละครจำนวน 7 ตัว ได้แก่ ธัญญา (ขอให้รักจงเจริญ), อาเทียน (ตัดสู้ฟุด), เจ็การ์ตูน เจ็แต่ว เจ็มดดำ และแพนเค้ก (หอแต่วแตก), ลิลลี่ (คู่แสด) มีบุคลิกภาพที่ต้งตึง มีจริตค่อนข้างออกสาว ทำทางอ่อนแอ้น จ๊ีบปากจ๊ีบคอ เดินบิดไปมา กรีดไม้กรีดมือ ชมายายตา การแต่งกาย แต่งหน้าทาปาก แต่งตัวเป็นผู้หญิง แต่งตัวจัดจ้าน สีสน้ฉูดฉาด น้ำเสียงและคำพูด กรีดกราด วิดว้าย พูดจาจ๊ีบปากจ๊ีบคอ ดัดเสียงให้เล็กลง ใช้คำหยาบคาย ใช้คำไม่สุภาพ พูดจาต่ำทอและเสียดสี ชายรักชายประเภทนี้อาจเป็นผู้หญิงและเลียนแบบผู้หญิง แต่ยังไม่ได้แปลงเพศ

4. กะเทยแปลงเพศ มีเพียงตัวเดียว คือ ตาหวาน (สวຍลากไ้) มีบุคลิกภาพ การแต่งกาย น้ำเสียงและคำพูด เหมือนผู้หญิง อาจจะเสริมทรวงอกหรือแปลงเพศแล้ว

นิสัยและอารมณ์ ภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครหลักนี้ จะพบว่านิสัย และอารมณ์ของตัวละครจะแตกต่างกันไปตามประเภทของตัวละครชายรักชาย คือ ตัวละครเกย์จะนำเสนอลักษณะนิสัยให้เห็นได้ชัดเจนมากกว่าด้านอารมณ์ คือ จะมีนิสัยเหมือนผู้ชายทั่วไป ส่วนอารมณ์จะไม่แสดงออกให้เห็นเด่นชัดหรืออาจเก็บอารมณ์ข้างในก็ได้ สำหรับกะเทยและกะเทยแปลงเพศมีการนำเสนอลักษณะนิสัยและอารมณ์ในปริมาณที่เท่ากัน คือ ลักษณะนิสัยที่ไม่ดี ขี้หึง ขี้อิจฉา ชอบกลั่นแกล้งคนอื่น ส่วนอารมณ์เป็นผู้ที่มีอารมณ์แปรปรวน อารมณ์รุนแรง เดี่ยวดีเดียวร้าย

พฤติกรรมและรสนิยมทางเพศ ตัวละครเกย์จะมีพฤติกรรมชอบผู้ชายและมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ ไ้ใหญ่กับอู๊ด (โกยเถอะเกย์), มิวกับไ้แก่ (รักแห่งสยาม), เมฆกับอริส (เพื่อน...กูรักมึงวะ), จ๊ีบ (รักไม่จำกัดนิยาม) และเคน (คู่แสด) นอกจากนี้ยังพฤติกรรมแบบไบเซ็กชวล (Bisexual) ด้วย คือ หมอต้า (สวຍลากไ้) สำหรับกะเทยและกะเทยแปลงเพศ จะมีความต้องการ

ทางเพศสูง หมกมุ่นเรื่องเพศ สำนอนทางเพศ ชอบลวนลามผู้ชาย ได้แก่ ัญญา (ขอให้รักจงเจริญ), อาเทียน (ตัดสูฟุด), ลิลลี่ (คู่แสด), เจ็การ์ตูน เจ็แสด เจ็มดดำ แะแพนคั (หอดแสดแสด) นอกจากนี้ยังมีการนำเสนอถึงการเป็นคนรักเดียวใจเดียว คือ ตาหวาน (สวยลากไ้)

ปฏิกิริยาที่มีต่อชายรักชาย ปรากฏใน 3 แบบ คือ แบบแรก รับไม่ได้แต่สุดท้ายก็รับได้ แะพยายามทำความเข้าใจ ซึ่งพบในครอบครัวแะคนรอบข้าง เช่น มิวแะไ้ (รักแห่งสยาม), เมษแะอิฐ (เพื่อน...กูรักมึงวะ) แบบที่สอง คือ ปฏิกิริยาที่แสดงถึงการเป็นตัวแทนของความตลก เช่น เจ็การ์ตูน เจ็มดดำ แะเจ็แสด (หอดแสดแสด), อาเทียน (ตัดสูฟุด), ลิลลี่ (คู่แสด) แะแบบที่สาม คือ รู้สึกเฉย ๆ เหมือนคนทั่วไป ได้แก่ ไ้กับอู๊ด (โกยเถอะเกย), เคน (คู่แสด), จูบ (รักไม่จำกัดนิยาม), ตาหวานกับหมอดำ (สวยลากไ้)

อาชีพ ตัวละครชายรักชายมีอาชีพซึ่งแบ่งได้ 4 ประเภทคือ อาชีพดั้งเดิม เป็นอาชีพที่ภาพยนตร์มีการนำเสนอว่าตัวละครชายรักชายมักมีอาชีพเหล่านี้ ได้แก่ นางโชว์ ไ้กับ ลิลลี่ (คู่แสด) แะ ัญญา (ขอให้รักจงเจริญ), ฆาตกร ไ้กับ เคน (คู่แสด) อาชีพทั่วไป เช่น เจ้าของหอพัก ไ้กับ เจ็การ์ตูน เจ็แสด กับเจ็มดดำ (หอดแสดแสด), นักเขียนนิยาย ไ้กับ จูบ (รักไม่จำกัดนิยาม), เจ้าของปั้มน้ำมัน ไ้กับ ไ้กับอู๊ด (โกยเถอะเกย) อาชีพที่มีความขัดแย้งกับบุคลิกภาพของชายรักชาย เป็นอาชีพที่ไม่ปรากฏว่าภาพยนตร์มีการนำเสนอให้ตัวละครชายรักชายมีอาชีพเหล่านี้ เช่น หมอ ไ้กับ หมอดำ (สวยลากไ้), พยาบาล ไ้กับ ตาหวาน (สวยลากไ้), ตำรวจ ไ้กับ เมษ (เพื่อน...กูรักมึงวะ), มือบีน ไ้กับ อิฐ (เพื่อน...กูรักมึงวะ) แะหัวหน้าแก๊ง ไ้กับ อาเทียน (ตัดสูฟุด) แะอาชีพที่มักไม่นำเสนอ เป็นอาชีพที่ภาพยนตร์มักไม่ให้ตัวละครชายรักชายมีอาชีพนี้ เพราะจะเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีให้กับเยาวชนได้ คือ อาชีพนักเรียน ไ้กับ ไ้กับมิว (รักแห่งสยาม), นักศึกษา ไ้กับ แพนคั (หอดแสดแสด)

ความคิดของตัวละคร ภาพยนตร์นำเสนอให้ตัวละครมีความคิดความอ่านเกี่ยวกับวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายในเรื่องของอัตลักษณ์หรือตัวตนของชายรักชาย ถึงความสับสนในการเป็นคนรักเพศเดียวกัน ไ้กับ ไ้กับ (รักแห่งสยาม) แะ ัญญา (ขอให้รักจงเจริญ) ปฏิเสธการเป็นคนรักเพศเดียวกัน ไ้กับ เมษกับอิฐ (เพื่อน...กูรักมึงวะ) การปกปิดหรือเปิดเผยการเป็นคนรักเพศเดียวกัน ไ้กับ อาเทียน (ตัดสูฟุด) แะมุมมองความรัก เช่น การไม่สมหวังในความรัก ไ้กับ ไ้กับมิว (รักแห่งสยาม) รักเดียวใจเดียว เช่น เมษกับอิฐ (เพื่อน...กูรักมึงวะ) โศกนาฏกรรมความรัก เช่น ไ้กับอู๊ด (โกยเถอะเกย) ตาหวานกับหมอดำ (สวยลากไ้) นอกจากนี้ ตัวละครหลักในภาพยนตร์บางเรื่องไม่ได้มีการนำเสนอความคิดความอ่านของตัวละครที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชายแต่อย่างใด เช่น เรื่องหอดแสดแสด, รักไม่จำกัดนิยาม แะคู่แสด

ภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครรอง

ตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครรองมีจำนวน 4 ตัวละคร ได้แก่ เจ็กกับกับเจ็ดดอก (อีสัม สมหวัง), เอก (ชุมทางรถไฟผี) และสืบสาย (ลิขิตรักชัดใจแม่) โดยตัวละครชายรักชายเป็นกะเทยทั้งหมด มีบุคลิกภาพที่ใกล้เคียงกันดังนี้ คือ บุคลิกท่าทางต้งต้ง มีจริต ค่อนข้างออกสาว ท่าทางอ่อนแอ จีบปากจีบคอ เดินบิดไปมา กรีดไม้กรีดมือ ชมัยชายตา การแต่งกาย แต่งหน้า ทาปาก แต่งตัวเป็นผู้หญิง แต่งตัวจัดจ้าน สีฉูดฉาด น้ำเสียงและคำพูด กรีดกรีด วีดว้าย พุดจา จีบปากจีบคอ ดัดเสียงให้เล็กลง ใช้คำหยาบคาย ใช้คำไม่สุภาพ พุดจาต่าทอและเสียดสี

นิสัยและอารมณ์ มีทั้งที่นิสัยดีและไม่ดี ซึ่งลักษณะนิสัยที่ดีที่พบในตัวละครชายรักชาย คือ ใจดี มีน้ำใจ ชอบช่วยเหลือผู้อื่น จิตใจดี ได้แก่ เจ็กกับและเจ็ดดอก (อีสัม สมหวัง) และสืบสาย (ลิขิตรักชัดใจแม่) ส่วนลักษณะนิสัยที่ไม่ดี คือ เอาแต่ใจ และเห็นแก่ตัว สำหรับอารมณ์จะมีอารมณ์แปรปรวน และเดี๋ยวดีเดี๋ยวร้าย

พฤติกรรมและรสนิยมทางเพศ ตัวละครมีพฤติกรรมทางเพศที่แตกต่างกัน คือ เจ็กกับกับเจ็ดดอก (อีสัมสมหวัง) และเอก (ชุมทางรถไฟผี) จะชอบลวนลามผู้ชาย มีความต้องการทางเพศสูง และสำส่อนทางเพศ ส่วนสืบสาย (ลิขิตรักชัดใจแม่) เป็นคนรักเดียวใจเดียว

ปฏิสัมพันธ์ต่อชายรักชาย ได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ที่รู้สึกเฉย ๆ เช่น เอก (ชุมทางรถไฟผี) และสืบสาย (ลิขิตรักชัดใจแม่) และปฏิสัมพันธ์ที่มองว่าตัวละครชายรักชายเป็นภาพตัวแทนของความตลกในเชิงดูถูกดูแคลน คือ เจ็กกับกับเจ็ดดอก (อีสัม สมหวัง)

อาชีพ ตัวละครชายรักชายมีอาชีพซึ่งแบ่งได้ 3 ประเภทคือ อาชีพดั้งเดิม เป็นอาชีพที่ภาพยนตร์มีการนำเสนอซ้ำ ๆ ว่าตัวละครชายรักชายมักมีอาชีพเหล่านี้ ได้แก่ เจ็กกับกับเจ็ดดอก (อีสัม สมหวัง) อาชีพที่มีความขัดแย้งกับบุคลิกภาพของชายรักชายเป็นอาชีพที่ไม่ปรากฏว่าภาพยนตร์มีการนำเสนอให้ตัวละครชายรักชายมีอาชีพนี้ คือ โจร ตัวละครที่พบ เอก (ชุมทางรถไฟผี) และอาชีพที่มักไม่นำเสนอ เป็นอาชีพที่ภาพยนตร์มักไม่ให้ตัวละครชายรักชายมีอาชีพนี้เพราะจะเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีให้กับเยาวชนได้ คือ อาชีพนักศึกษา ได้แก่ สืบสาย (ลิขิตรักชัดใจแม่)

ความคิดของตัวละคร ภาพยนตร์ไม่มีการนำเสนอให้ตัวละครรองมีความคิดที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชายในสังคมไทยแต่อย่างใด นอกจากเป็นเพียงตัวละครที่ถูกนำเสนอเป็นภาพตัวแทนของความตลกที่ช่วยเสริมหรือเพิ่มความตลก ความสนุกสนาน สร้างสีสัน และเพิ่มอรรถรสให้กับภาพยนตร์เท่านั้น

ภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครเสริม

ภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นมีตัวละครเสริม มีตัวละครจำนวน 49 ตัว โดยแบ่งเป็นตัวละครเกย์ 10 ตัว ตัวละครกะเทย 31 ตัว และตัวละครกะเทยแปลงเพศ 8 ตัว ซึ่งแต่ละประเภทดังกล่าวมีบุคลิกภาพดังนี้

1. เกย์แบบเหมือนผู้ชาย มีตัวละครจำนวน 5 ตัว ได้แก่ ตัวละครไม่ทราบชื่อ (เพื่อน...กูรักมึงวะ), ตัวละครไม่ทราบชื่อ (หอแต้วแตก), ตัวละครไม่ทราบชื่อ (คู่แสด) ซึ่งลักษณะที่พบมีบุคลิกภาพ การแต่งกาย น้ำเสียงและคำพูด เหมือนผู้ชายทั่วไป เพียงแต่มีรสนิยมทางเพศที่แตกต่างออกไป

2. เกย์แบบไม่เห็นได้ชัดเจน มีตัวละครจำนวน 4 ตัว ได้แก่ ชายกับตัวละครไม่ทราบชื่อ (รักไม่จำกัดนิยาม), นพชัย (วิดีโอคลิป) และตัวละครไม่ทราบชื่อ (กล้า หยุด โลก) มีบุคลิกภาพเหมือนผู้ชายทั่วไป แต่จะเรียบร้อยผิดปกติ นุ่มนวลผิดปกติ การแต่งกาย แต่งตัวเหมือนผู้ชายแต่แต่งตัวเนียบ น้ำเสียงและคำพูด พูดจาเหมือนผู้ชายแต่จะนุ่มนวลและใช้คำพูดสุภาพ

3. เกย์แบบเห็นได้ชัดเจน มีตัวละครเพียงตัวเดียว คือ ตัวละครไม่ทราบชื่อ (กล้า หยุด โลก) โดยมีบุคลิกภาพต้งตึง กริ๊ดไม้กริ๊ดมือ การแต่งกายเหมือนผู้ชายแต่ใส่ชุดรัดรูป มีสีสันจัดจ้าน เป็นลายดอก น้ำเสียงและคำพูด พูดจาขี้ปากขี้คอ เกย์ประเภทนี้จะมีความคล้ายคลึงกับกะเทยแต่ไม่ยอมแปลงเพศเป็นผู้หญิง

4. กะเทย มีตัวละครจำนวน 31 ตัว ได้แก่ ตัวละครไม่ทราบชื่อ (ขอให้รักจงเจริญ), ซ่อนย่า เดฟ กับตัวละครไม่ทราบชื่อ 4 ตัว (โกยเถอะเกย์), ชัน เคทรี เบน กับอาเล่ย์ (ติดลู้ฟุด), สงคราม กับตัวละครไม่ทราบชื่อ (หอแต้วแตก), เจ็ดตือ หอย แองจี้ เหมียว เจ้ไข่มุก กับตัวละครไม่ทราบชื่อ (คู่แสด), นาดาลี (โป่งกลางสะตึง ลำซิ่งสายหน้า), นาดาลี เจ้ไก่ มืด ปลาทุ กับตัวละครไม่ทราบชื่อ (ก่อนบ้ายเดอะมูฟวี่), ตัวละครไม่ทราบชื่อ 2 ตัว (บอดี้การ์ดหน้าเหลี่ยม), ตัวละครไม่ทราบชื่อ (อก 3 คอก 2 กำปั้น), ตัวละครไม่ทราบชื่อ (ครอบครัวตัวดำ), ตัวละครไม่ทราบชื่อ (คนหิวหิว) และตัวละครไม่ทราบชื่อ (ยังงี้ก็รัก) ซึ่งตัวละครทั้งหมดมีบุคลิกภาพที่ใกล้เคียงกันดังนี้ คือ บุคลิกท่าทางต้งตึง มีจริต ค่อนข้างออกสาว ท่าทางอ้อนแอ้น ขี้ปากขี้คอ เดินบิดไปมา กริ๊ดไม้กริ๊ดมือ ขม้ายชายตา การแต่งกาย แต่งหน้าทาปาก แต่งตัวเป็นผู้หญิง แต่งตัวจัดจ้าน สีสันฉูดฉาด น้ำเสียงและคำพูด กริ๊ดกร๊าด วิดว้าย พูดจาขี้ปากขี้คอ ดัดเสียงให้เล็กลง ใช้คำหยาบคาย ใช้คำไม่สุภาพ พูดจาต่อทอและเสียดสี

5. กะเทยแปลงเพศ มีตัวละครจำนวน 8 ตัว ได้แก่ ตัวละครไม่ทราบชื่อ 4 ตัว (ขอให้รักจงเจริญ), โซเฟีย (หอแต้วแตก), วิกกี้ (คู่แสด), ตัวละครไม่ทราบชื่อ (กล้า หยุด โลก) และ

ตัวละครไม่ทราบชื่อ (อสุจักษ์) มีบุคลิกภาพ การแต่งกาย น้ำเสียงและคำพูด เหมือนผู้หญิง เสริมทรวงอกหรือแปลงเพศแล้ว

นิสัยและอารมณ์ นิสัยของตัวละครเกย์ไม่ปรากฏให้เห็นในชั้นของการวิเคราะห์ได้ ส่วนตัวละครกะเทยและกะเทยแปลงเพศมีนิสัยไม่ดี ชอบดูถูกคน เช่น ตัวละครไม่ทราบชื่อ (คนหัวหัว), โซเฟีย (หอแต้วแตก), วิกกี (คู่แวด) และนิสัยที่รักเพื่อนฝูง เช่น เจ็ดตือ หอย และเหมียว (คู่แวด) ทางด้านอารมณ์ ตัวละครเกย์ไม่ค่อยมีการแสดงออกทางอารมณ์มากนัก ส่วนตัวละครกะเทยและกะเทยแปลงเพศจะมีอารมณ์แปรปรวน อารมณ์รุนแรง เดี่ยวดีเดี่ยวร้าย

พฤติกรรมและรสนิยมทางเพศ ตัวละครเกย์มีพฤติกรรมที่แสดงออกว่าชอบผู้ชายและปรากฏว่ามีเพศสัมพันธ์ ส่วนกะเทยและกะเทยแปลงเพศจะเป็นผู้ที่มีความต้องการทางเพศสูง สำนอนทางเพศ ชอบปลวนลามผู้ชาย

ปฏิกิริยาต่อชายรักชาย สำหรับปฏิกิริยานั้นมี 3 รูปแบบ คือ รู้สึกเฉย ๆ เหมือนคนทั่วไป ได้แก่ ซ่อนย่า เดฟ (โกยเถอะเกย์), สงคราม โซเฟีย (หอแต้วแตก), เจ็ดตือ หอย แองจี้ วิกกี เจ้ไข่มุก (คู่แวด) และนาตาลี (โปงกลางสะตัง ลำซิ่งสายหน้า) เป็นต้น แบบที่สอง เป็นผู้อ่อนแอ ถูกรังแก ได้แก่ นาตาลี (ก่อนบ้ายเดอะมุฟวี่), ตัวละครไม่ทราบชื่อ (กล้า หยุตโลก) และตัวละครไม่ทราบชื่อ (อก 3 คอก 2 กำปั่น) แบบที่สามเป็นตัวตลก ได้แก่ ชัน เบน เคทรี และอาเล่ย์ (ตัดสู้ฟุด) และแบบที่สี่รับไม่ได้ ตัวละครที่พบคือ นพชัย (วดีโอดลิป)

อาชีพ ตัวละครชายรักชายมีอาชีพซึ่งแบ่งได้ 3 ประเภท คือ อาชีพทั่วไป ได้แก่ นักโฆษณา เช่น ชาย (รักไม่จำกัดนิยาม) พนักงานบริษัท เช่น นพชัย (วดีโอดลิป) และตัวละครไม่ทราบชื่อ (ยังไกรรัก), คนใช้ เช่น สงคราม (หอแต้วแตก), พนักงานโรงงาน เช่น นาตาลี (โปงกลางสะตัง ลำซิ่งสายหน้า), เจ้าของบ้านเช่า เช่น ตัวละครไม่ทราบชื่อ (ก่อนบ้ายเดอะมุฟวี่), พนักงานเสิร์ฟ เช่น ตัวละครไม่ทราบชื่อ (อก 3 คอก 2 กำปั่น), พนักงานธนาคาร เช่น ตัวละครไม่ทราบชื่อ (กล้า หยุตโลก) และเจ้าของร้านเสื้อผ้า เช่น ตัวละครไม่ทราบชื่อ (คนหัวหัว) อาชีพดั้งเดิม เป็นอาชีพที่ภาพยนตร์มีการนำเสนอซ้ำ ๆ ว่าตัวละครชายรักชายมักมีอาชีพเหล่านี้ ได้แก่ นางโชว์ เช่น ตัวละครไม่ทราบชื่อ 5 ตัว (ขอให้รักจงเจริญ), เจ็ดตือ หอย เหมียว วิกกี แองจี้ เจ้ไข่มุก กับตัวละครไม่ทราบชื่อ (คู่แวด) และผู้หญิงกลางคืน เช่น เจ้ไก่ มืด ปลาหู (ก่อนบ้ายเดอะมุฟวี่) อาชีพที่มีความขัดแย้งกับบุคลิกภาพของชายรักชาย เป็นอาชีพที่ไม่ปรากฏว่าภาพยนตร์มีการนำเสนอให้ตัวละครชายรักชายมีอาชีพเหล่านี้ ได้แก่ ตำรวจ เช่น ตัวละครไม่ทราบชื่อ (เพื่อน...กูรักมึงวะ), ตัวละครไม่ทราบชื่อ (คู่แวด) ลูกน้องแก๊งมาเฟีย เช่น อาเล่ย์ (ตัดสู้ฟุด) บอดี้การ์ด เช่น เหมียว (คู่แวด) นักพัฒนาชุมชน เช่น นาตาลี (ก่อนบ้ายเดอะมุฟวี่) เจ้าของค่ายมวย เช่น โซเฟีย (หอแต้วแตก) และนักดนตรี เช่น ตัวละครไม่ทราบชื่อ (อสุจักษ์)

ความคิดของตัวละคร ภาพยนตร์ไม่มีการนำเสนอให้ตัวละครเสริมมีความคิดที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชายแต่อย่างใด ซึ่งตัวละครเสริมที่ปรากฏในภาพยนตร์นี้ไม่มีบทบาทในการดำเนินเรื่อง เป็นเพียงตัวละครที่ถูกนำเสนอเป็นภาพตัวแทนของความตลกที่ช่วยเสริมหรือเพิ่มความตลก ความสนุกสนาน สร้างสีสัน และเพิ่มอรรถรสให้กับภาพยนตร์เท่านั้น

2. การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายและภาพยนตร์ไทย

นอกจากการสำรวจบุคลิกภาพของตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครหลัก ตัวละครรองและตัวละครเสริมแล้ว ผู้วิจัยยังได้ศึกษาถึงการสื่อความหมายในเชิงนัยยะของตัวละครชายรักชายและภาพยนตร์ไทยอีกด้วย โดยแบ่งผลการสื่อความหมายเป็นสองประเด็น คือ การแสดงการสื่อความหมายของตัวละครและภาพยนตร์ไทย และการวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครและภาพยนตร์ไทย

การแสดงการสื่อความหมายของตัวละครและภาพยนตร์ไทย

เนื่องจากผู้วิจัยได้ใช้ตัวละครชายรักชายเป็นเกณฑ์ในการศึกษาบุคลิกภาพตัวละครชายรักชาย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้เกณฑ์ดังกล่าวมาศึกษาการสื่อความหมายเพื่อให้ผลการศึกษาเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

ภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครหลัก

ผู้วิจัยได้ศึกษาการสื่อความหมายของภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครหลัก โดยแบ่งการสื่อความหมายออกเป็นตัวละครและภาพยนตร์ไทย

ตัวละคร

การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครหลักมีดังนี้

1. ความหลากหลายของตัวละคร ตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครหลักในภาพยนตร์นั้น จะเห็นได้ว่ามีความหลากหลายของตัวละคร เช่น ประเภทตัวละคร (เกย์ กะเทย และกะเทยแปลงเพศ) หลากหลายอาชีพ (อาชีพดั้งเดิม อาชีพทั่วไป อาชีพที่มีความขัดแย้งกับบุคลิกภาพ และอาชีพที่มักไม่นำเสนอ) ซึ่งการที่ภาพยนตร์นำเสนอตัวละครชายรักชายที่มีความแตกต่างหลากหลายนั้น เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มชายรักชายในสังคมไทยนั้นก็มีความแตกต่างความหลากหลายเช่นกัน

2. ความรุนแรงของบุคลิกภาพ คือ ภาพตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์ไทยจะมีความรุนแรงมากขึ้น เช่น บุคลิกภาพของกะเทยจะมีจริตมากขึ้น พุดจาหยาบคายมากขึ้น มีการใช้คำด่าทอเสียดสีบ่อยครั้ง และพฤติกรรมทางเพศก็มีความรุนแรงมากขึ้นเช่นกัน เช่น จับเป้ากางเกง

ลวนลามผู้ชาย เป็นต้น ทั้งนี้ความรุนแรงของภาพที่เกิดขึ้นนั้นไม่มีที่มาที่ไปที่สมเหตุสมผล ทั้งยังเกินความจำเป็นอีกด้วย ดังเช่น ลิลลี่ (คู่แสด), เจ็การ์ตูน เจ้แต้ว เจ้มดดำ และแพนเค้ก (ห่อแต้วแตก)

3. ตัวแทนของความตลก เป็นการนำตัวละครชายรักชายมาเป็นตัวแทนของความตลก เพื่อสร้างความบันเทิงให้กับผู้ชม เช่น อาเทียน (ตั๊ดสู้ฟุด), เจ็การ์ตูน เจ้แต้ว เจ้มดดำ และแพนเค้ก (ห่อแต้วแตก) และตัวแทนความตลกในเชิงดูหมิ่นดูแคลน เช่น ลิลลี่ในเรื่องคู่แสดที่ให้เอาหน้าไปอยู่กับอวัยวะเพศชาย

4. สร้างสีสันและเพิ่มอรรถรสให้กับเนื้อเรื่อง โดยใช้บุคลิกภาพของตัวละครชายรักชายในด้านต่าง ๆ เพื่อสร้างสีสันและเพิ่มอรรถรส เช่น ท่าทางที่ตุงตุง กรีดกรีด เช่น ลิลลี่ (คู่แสด), อาเทียน (ตั๊ดสู้ฟุด) การแต่งกายที่ดูฉูด จัดจ้าน เช่น ลิลลี่ (คู่แสด), เจ็การ์ตูน เจ้แต้ว เจ้มดดำ และแพนเค้ก (ห่อแต้วแตก) หรือจะเป็นพฤติกรรมทางเพศที่ชอบลวนลามผู้ชาย เช่น ลิลลี่ (คู่แสด), อาเทียน (ตั๊ดสู้ฟุด)

ภาพยนตร์

ภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครหลักนั้น ตัวละครชายรักชายจะมีบทบาทสำคัญในการดำเนินเรื่อง โดยมีโครงเรื่องและแก่นเรื่องเป็นเรื่องราวของกลุ่มชายรักชายในด้านต่าง ๆ เช่น อัตลักษณ์หรือตัวตน สาเหตุการเป็นคนรักเพศเดียวกัน มุมมองความรัก การแต่งงาน โศกนาฏกรรมความรัก เอดส์ รวมถึงปัญหาสังคม เช่น การฆ่ากะเทย ซึ่งในภาพยนตร์ชายรักชาตินั้นจะสะท้อนเรื่องราวของกลุ่มชายรักชายออกมาทั้งทางบทบาทยนตร์ ฉากหรือสถานที่ ความคิดของตัวละคร เพื่อให้องค์ประกอบของภาพยนตร์เหล่านี้เป็นตัวสื่อหรือสะท้อนเรื่องราวที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์ไปยังกลุ่มชายรักชายในสังคมได้

ภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครรอง

ผู้วิจัยได้ศึกษาการสื่อความหมายของภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครรอง โดยแบ่งการสื่อความหมายออกเป็นตัวละครและภาพยนตร์ไทย

ตัวละคร

ตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครรองมีการสื่อความหมายออกมามีดังนี้

1. อาชีพที่หลากหลายของตัวละคร ตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครรองในภาพยนตร์นั้นมีอาชีพที่หลากหลายมากขึ้น ไม่จำเจอยู่เฉพาะอาชีพที่ดั้งเดิมหรืออาชีพที่มักถูกกระแนะนําเป็นอาชีพของกลุ่มชายรักชาย ได้แก่ อาชีพนักศึกษา เช่น สืบสาย (ลิขิตรักชัดใจแม่) โจร เช่น เอก (ชุมทางรถไฟผี)

2. ความรุนแรงของบุคลิกภาพ ตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครรองถูกนำเสนอออกมาในลักษณะที่มีบุคลิกภาพที่รุนแรงมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นบุคลิกท่าทางที่มีจริตมากขึ้น การแต่งกายที่ดูดี จัดจ้านมากขึ้น และที่สำคัญคือน้ำเสียงและคำพูดของตัวละครพูดจาหยาบคาย ด่าทอ เสียดสีตลอดเวลา เช่น เจ็กกับกับเจ็ดดอก (อี๊ดม สมหวัง) และเอก (ชุมทางรถไฟ) ซึ่งเป็นบุคลิกภาพเช่นนี้ได้กลายเป็นภาพตัวแทนว่ากลุ่มชายรักชายในสังคมไทยจะต้องมีบุคลิกภาพที่รุนแรงเช่นในภาพยนตร์

3. ตัวแทนของความตลก เป็นการนำตัวละครชายรักชายมาเป็นตัวแทนของความตลก เพื่อสร้างความบันเทิงให้กับผู้ชม เช่น เอก (ชุมทางรถไฟ) และเจ็กกับกับเจ็ดดอก (อี๊ดม สมหวัง)

4. สร้างสีสันและเพิ่มอรรถรสให้กับเนื้อเรื่อง โดยใช้บุคลิกภาพของตัวละครชายรักชายในด้านต่าง ๆ เพื่อสร้างสีสันและเพิ่มอรรถรส เช่น ท่าทางที่ตึงตึง กรีดกรีด การแต่งกายที่ดูดี จัดจ้าน หรือจะเป็นพฤติกรรมทางเพศที่ชอบลวนลามผู้ชาย ได้แก่ ตัวละครเอก (ชุมทางรถไฟ) และเจ็กกับกับเจ็ดดอก (อี๊ดม สมหวัง)

ภาพยนตร์

เนื่องจากภาพยนตร์ที่ตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครรองนั้น ไม่ใช่ภาพยนตร์ที่นำเสนอเรื่องราวของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย ตัวละครชายรักชายไม่มีบทบาทในการดำเนินเรื่อง และความคิดความอ่านของตัวละครก็ไม่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชาย ตัวละครชายรักชายมีบทบาทเพียงเป็นตัวละครที่ช่วยเสริมความตลก สนุกสนาน สร้างสีสัน และเพิ่มอรรถรสให้กับเนื้อเรื่องเท่านั้น ดังนั้น ภาพยนตร์จึงไม่มีการสื่อความหมายใด ๆ ของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย

ภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครเสริม

ผู้วิจัยได้ศึกษาการสื่อความหมายของภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครเสริม โดยแบ่งการสื่อความหมายออกเป็นตัวละครและภาพยนตร์ไทย

ตัวละคร

ตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครเสริมมีการสื่อความหมายออกมาดังนี้

1. อาชีพที่หลากหลายของตัวละคร ตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครเสริมในภาพยนตร์นั้นมีอาชีพที่หลากหลายมากขึ้น ไม่จำเจอยู่เฉพาะอาชีพที่ดั้งเดิมหรืออาชีพที่มักถูกระบุว่าเป็นอาชีพของกลุ่มชายรักชาย นอกจากนี้ มีตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครเสริมเพียงตัวละครเดียวที่มีการสื่อความหมายในเรื่องของการเป็นคนรักเพศเดียวกันมีผลต่ออาชีพ คือ นพชัย (วดีโศคลิ)

2. ความรุนแรงของบุคลิกภาพ ตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครเสริมถูกนำเสนอออกมาในลักษณะที่มีบุคลิกภาพที่รุนแรงมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นบุคลิกท่าทางที่มีจริตมากขึ้น การแต่งกายที่ดูดี จัดจ้านมากขึ้น และการพูดจาของตัวละครที่หยาบคาย ด่าทอ เสียดสีตลอด

เวลา ซึ่งเป็นบุคลิกภาพเช่นนี้ได้กลายเป็นภาพตัวแทนว่ากลุ่มชายรักชายในสังคมไทยจะต้องมีบุคลิกภาพที่รุนแรงเช่นในภาพยนตร์

3. ตัวแทนของความตลก เป็นการนำตัวละครชายรักชายมาเป็นตัวแทนของความตลก เพื่อสร้างความบันเทิงให้กับผู้ชม ได้แก่ ชัน เบน เคทรี และอาเล่ย์ (ตัดสู้ฟุด), เจ็ตโต หอย แองเจ้ เหมียว เจ้ไข่มุก (คู่แสด), ซอนย่า เดฟ (โกยเถอะเกย์)

4. สร้างสีสันและเพิ่มอรรถรสให้กับเนื้อเรื่อง โดยใช้บุคลิกภาพที่โดดเด่นของตัวละครชายรักชายในด้านต่าง ๆ เพื่อสร้างสีสันและเพิ่มอรรถรส ได้แก่ ตัวละครไม่ทราบชื่อ (ครอบครัวตัวดำ), ตัวละครไม่ทราบชื่อ 2 ตัว (กล้า หยุต โลก) เป็นต้น

ภาพยนตร์

เนื่องจากภาพยนตร์ที่ตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครเสริมนั้น ไม่ใช่ภาพยนตร์ที่นำเสนอเรื่องราวของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย ตัวละครชายรักชายไม่มีบทบาทในการดำเนินเรื่อง และความคิดความอ่านของตัวละครก็ไม่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชาย ตัวละครชายรักชายมีบทบาทเพียงเป็นตัวละครที่ช่วยเสริมความตลก สนุกสนาน สร้างสีสัน และเพิ่มอรรถรสให้กับเนื้อเรื่องเท่านั้น ดังนั้น ภาพยนตร์จึงไม่มีการสื่อความหมายใด ๆ ของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย

การวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายและภาพยนตร์ไทย

จากการแสดงการสื่อความหมายของตัวละครทำให้ผู้วิจัยเห็นว่าในประเด็นของบุคลิกภาพของตัวละครชายทั้งที่เป็นตัวละครหลัก ตัวละครรอง และตัวละครเสริม มีความหลากหลายทั้งในด้านภาพและบุคลิกภาพ ไม่ได้กระจุกตัวอยู่ที่ภาพของชายรักชายประเภทใดประเภท ถึงแม้ว่าชายรักชายในภาพของกะเทยจะมีตัวละครมากที่สุดอยู่เหมือนเช่นเคย แต่ชายรักชายในภาพของเกย์ก็มีแนวโน้มที่เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะเกย์ในรูปแบบที่เหมือนผู้ชาย ซึ่งการที่ตัวละครมีความหลากหลายขึ้นเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่า ภาพยนตร์คำนึงถึงบทบาทของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทยมากขึ้น และบุคลิกภาพตัวละครที่ปรากฏในภาพยนตร์ก็มีความสมจริงมากขึ้นด้วย แม้บุคลิกภาพของตัวละครในบางตัวจะถูกนำเสนอออกมาในเชิงที่มีบุคลิกภาพรุนแรงและจัดจ้าน แต่ก็ยังเป็นสิ่งที่ภาพยนตร์ได้ประกอบสร้างขึ้นมาเพื่อสนุกสนาน และความตลกของเนื้อเรื่องเท่านั้น ทางด้านการแสดงออกทางนิสัยและอารมณ์ของตัวละครชายรักชาย ที่ภาพยนตร์ไทยได้นำเสนอออกมามีความหลากหลายมากขึ้น และไม่โน้มเอียงไปทางด้านลบเหมือนกับภาพยนตร์ไทยในอดีตที่ผ่านมา ที่มักสร้างให้ตัวละครชายรักชายเป็นบุคคลที่ผิดปกติ ไร้อัจฉริยะ หรือฆาตกร นอกจากนี้ การแสดงออกทางนิสัยและอารมณ์ของตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์ที่สามารถเห็นได้ชัดเจน จะสังเกตเห็นว่าจะพบในตัวละครหลักมากที่สุด รองลงมาคือ ตัวละครรอง และตัวละครเสริมตามลำดับ สำหรับพฤติกรรมทางเพศพบว่าการมีเพศสัมพันธ์ของตัวละครเกย์ยังเป็นที่ยอมรับไม่ได้

แต่ตัวละครกะเทยและกะเทยแปลงเพศกลับเป็นสิ่งที่ยอมรับได้มากกว่า นอกจากนี้ ตัวละครกะเทยและกะเทยแปลงเพศยังถูกนำเสนอว่าเป็นผู้ล่าส่อนทางเพศ และมีความต้องการทางเพศสูง จึงเป็นการตอกย้ำพฤติกรรมทางเพศที่เป็นด้านลบในลักษณะเดิม ๆ ซึ่งในประเด็นนี้เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชาย-ชาย ยังคงเป็นเรื่องที่คนในสังคมยอมรับไม่ได้ ส่วนปฏิกิริยาที่มีต่อชายรักชายส่วนใหญ่อยู่ในขั้นของการรับได้โดยแสดงปฏิกิริยาเฉย ๆ เมื่อพบเจอตัวละครชายรักชาย แต่ก็ยังมีตัวละครบางตัวที่มีปฏิกิริยาที่รับไม่ได้ เช่น ครอบครัวและคนรอบข้าง ที่สำคัญพบปฏิกิริยาที่แสดงถึงการเป็นภาพตัวแทนของความตลกในทำนองถูกเหยียดหยาม หรือเป็นผู้ถูกกระทำ ซึ่งปฏิกิริยาเช่นนี้จะปรากฏในตัวละครกะเทยและกะเทยแปลงเพศเท่านั้น โดยสะท้อนให้เห็นว่าคนในสังคมบางกลุ่ม ยังไม่เห็นการเป็นคนรักเพศเดียวกันเป็นเรื่องปกติในสังคมไทยจึงได้มีปฏิกิริยาดังกล่าว จึงส่งผลทำให้กลุ่มชายรักชายในสังคมไทยนำความรู้ความสามารถ และชื่อเสียงของตนเองมาทดแทนและสร้างการยอมรับให้เกิดขึ้น สำหรับอาชีพของตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์มีอาชีพที่หลากหลายและมีความแตกต่างไปจากเดิม และมีความสมจริงมากขึ้น แต่ก็ยังคงมีการนำเสนออาชีพเดิม ๆ ที่สะท้อนถึงบุคลิกภาพของชายรักชายอยู่ เช่น นางโชว์ ผู้หญิงกลางคืน เป็นต้น นอกจากนี้ การนำเสนอด้านอาชีพของตัวละครที่พบในภาพยนตร์มีประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจ คือ การเป็นคนรักเพศเดียวกันมีอุปสรรคต่ออาชีพ คือ ในที่ทำงานชายรักชายไม่สามารถเปิดเผยตัวตนว่าเป็นคนรักเพศเดียวกันได้ เพราะผลที่ได้รับคือ การไล่ออก ไล่นับถือ เสื่อมศรัทธา ซึ่งปรากฏในเรื่องตัดสูฟุด และเรื่องวิถีโอคลิป โดยในประเด็นการเป็นคนรักเพศเดียวกันมีอุปสรรคต่ออาชีพเป็นการนำเสนอที่สะท้อนให้เห็นสภาพสังคมไทยปัจจุบันที่กลุ่มชายรักชายต้องปรับตัว โดยเลือกที่จะปกปิดการเป็นคนรักเพศเดียวกันเอาไว้แทน ส่วนความคิดของตัวละครนั้น ตัวละครที่มีความคิดเกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชายจะเกิดขึ้นกับตัวละครหลักเท่านั้น ซึ่งจะเป็นความคิดเกี่ยวกับอัตลักษณ์หรือตัวตนของการเป็นคนรักเพศเดียวกัน ปัจจัยของการเป็นคนรักเพศเดียวกัน และมุมมองความรักที่เป็นไปในลักษณะของการตัดสินใจในด้านต่าง ๆ ในวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชาย โดยที่ยังดำรงความเป็นคนรักเพศเดียวกันไว้ และจะใช้ชีวิตอย่างไรเพื่อให้อยู่ในสังคมร่วมกับคนอื่น ๆ ได้โดยปราศจากการรังเกียจ นอกจากนี้ ถึงแม้ว่าภาพยนตร์ไทยจะใส่ความคิดให้กับตัวละครชายรักชายเกี่ยวกับวิถีชีวิตของตนออกมา หากแต่ไม่ได้ต้องการเรียกร้องหรือต้องสื่อความคิดของตัวละครชายรักชายออกมาเพื่อผลอันใดต่อกลุ่มชายรักชาย แต่เพื่อความเป็นไปของบทภาพยนตร์เท่านั้น

สำหรับการสื่อความหมายของภาพยนตร์ไทยนั้น สะท้อนให้เห็นว่าแม้จะมีการนำตัวละครชายรักชายเข้ามามีบทบาทในฐานะตัวละครหลัก ตัวละครรอง หรือตัวละครเสริมก็ตาม แต่ภาพยนตร์ที่ออกฉายกลับไม่ถูกจัดประเภทว่า เป็นภาพยนตร์ชายรักชายที่เป็นภาพยนตร์เฉพาะกลุ่ม (มีเพียงเรื่องเดียวเท่านั้น คือ เรื่องเพื่อน...กูรักมึงวะ) ทั้งที่เนื้อเรื่องเป็นเรื่องราววิถีชีวิตของ

กลุ่มชายรักและตัวละครชายรักชายก็มีบทบาทสำคัญในการดำเนินเรื่อง จึงเป็นสิ่งที่สื่อให้เห็นถึงว่าผู้ชมไม่นิยมชมภาพยนตร์ชายรักชายที่เป็นภาพยนตร์เฉพาะกลุ่ม จึงทำให้ผู้ผลิตภาพยนตร์ผู้สร้างภาพยนตร์ไม่ทำภาพยนตร์แนวนี้ออกฉาย เพราะเกรงว่าจะไม่มีผู้ชมและภาพยนตร์เองก็จะไม่สร้างรายได้ เนื่องจากผู้กำกับภาพยนตร์ต้องคำนึงถึงธุรกิจภาพยนตร์ การตลาด และกำไรเป็นหลัก ดังนั้น การสร้างภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาของกลุ่มชายรักชาย และต้องให้ผู้ชมทุกเพศทุกวัยสามารถชมได้ด้วย เมื่อนำปัจจัยดังกล่าวมาผนวกเข้าด้วยกันจึงทำให้เกิดภาพยนตร์ชายรักชายที่มีลักษณะของมวชนมากขึ้น คือ เป็นภาพยนตร์ที่มีการนำเสนอเรื่องราวของชายรักชาย มีการสื่อความหมายไปยังกลุ่มชายรักชาย การสื่อความหมายนั้นไม่ได้มีเจตนาหรือสะท้อนหรือเรียกร้องใด ๆ ที่เกิดผลกับกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย นอกเหนือไปจากการการตีแผ่เรื่องราวของกลุ่มชายรักชายและไม่จัดเป็นภาพยนตร์ชายรักชายที่เป็นภาพยนตร์เฉพาะกลุ่มอีกด้วย การที่ผู้วิจัยศึกษาและวิเคราะห์ภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายทั้ง 22 เรื่อง ทำให้เล็งเห็นปรากฏการณ์ของการนำเสนอภาพยนตร์ไทยที่มีตัวละครชายรักชายในปี พ.ศ. 2550 ใน 3 รูปแบบดังนี้

แบบแรก : ภาพยนตร์ชายรักชาย มีการนำเสนอเรื่องราวของกลุ่มชายรักชาย มีการสื่อความหมายของภาพยนตร์ และต้องการสะท้อนไปยังกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย โดยลักษณะของความสัมพันธ์แบบนี้ คือ เป็นภาพยนตร์ชายรักชายที่เป็นภาพยนตร์เฉพาะกลุ่ม จะมีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครหลักและมีบทบาทในการดำเนินเรื่อง เนื้อเรื่องมุ่งนำเสนอเรื่องราวของกลุ่มชายรักชายในด้านต่าง ๆ เช่น อัตลักษณ์หรือตัวตนของชายรักชาย สาเหตุการเป็นคนรักเพศเดียวกัน การใช้ชีวิตในสังคม และมุมมองความรักของชายรักชาย เป็นต้น และสื่อความหมายออกมาในแง่มุมมองชีวิตของกลุ่มชายรักชาย ซึ่งการสื่อความหมายนี้ผู้กำกับภาพยนตร์ต้องการที่จะสะท้อนไปยังกลุ่มชายรักชายในสังคมไทยด้วย ซึ่งภาพยนตร์ที่มีลักษณะของความสัมพันธ์เช่นนี้มีอยู่ 2 เรื่อง คือ เรือรักแห่งสยาม และเรื่องเพื่อน...กูรักมึงวะ

แบบสอง : ภาพยนตร์ทั่วไป มีการนำเสนอเรื่องราวของกลุ่มชายรักชาย มีการสื่อความหมายของภาพยนตร์ แต่การสื่อความหมายนั้นไม่ต้องการสะท้อนไปยังกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย ลักษณะของความสัมพันธ์แบบนี้ คือ เป็นภาพยนตร์ทั่วไปที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครหลัก และมีบทบาทสำคัญในการดำเนินเรื่อง เนื้อเรื่องมุ่งนำเสนอเรื่องราวของกลุ่มชายรักชายในด้านต่าง ๆ เช่น อัตลักษณ์หรือตัวตนของชายรักชาย สาเหตุการเป็นคนรักเพศเดียวกัน การใช้ชีวิตในสังคม และมุมมองความรักของชายรักชาย เป็นต้น มีการสื่อความหมายออกมาในแง่มุมมองของวิถีชีวิตชายรักชาย แต่การสื่อความหมายนี้ ผู้กำกับภาพยนตร์ไม่ต้องการที่จะสะท้อนไปยังกลุ่มชายรักชายในสังคมไทยแต่อย่างใด เพียงแต่นำเสนอเรื่องราวของชายรักชาย เพราะต้องการให้เนื้อเรื่องของภาพยนตร์แปลก แหวกแนว และไม่เหมือนใครเพื่อดึงดูดความสนใจผู้ชม ซึ่งภาพยนตร์ที่

จัดอยู่ในความสัมพันธ์เช่นนี้มีจำนวน 7 เรื่อง ได้แก่ เรื่องโกยเถาะเกย์, คู่แสด, Me...Myself ขอให้รักจงเจริญ, ตัดสู้ฟูต, คู่แสด, รักไม่จำกัดนิยาม และสวดยลากได้

แบบสาม : ภาพยนตร์ทั่วไป ไม่มีการนำเสนอเรื่องราวของกลุ่มชายรักชาย ไม่มีการสื่อ
ความหมายของภาพยนตร์ และไม่ต้องการสะท้อนไปยังกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย ลักษณะของ
ความสัมพันธ์แบบนี้ คือ จะมีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครรองหรือตัวละครเสริม และไม่มีบทบาท
ในการดำเนินเรื่อง เนื้อเรื่องไม่มุ่งนำเสนอเรื่องราวของกลุ่มชายรักชาย ไม่มีการสื่อความหมายของ
ภาพยนตร์ และการสื่อความหมายนั้นก็ต้องการที่จะสะท้อนไปยังกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย
เพียงแต่นำตัวละครเข้ามาเพราะต้องการให้มาเป็นตัวตลก เป็นผู้มีบุคลิกภาพแปลก เพื่อที่จะให้
ตัวละครชายรักชายมาสร้างความสนุกสนาน สร้างสีสัน และเพิ่มอรรถรสกับภาพยนตร์ ซึ่งภาพยนตร์
ที่จัดอยู่ในความสัมพันธ์เช่นนี้มีจำนวน 13 เรื่อง ได้แก่ เรื่องอีลิ้ม สมหวัง, ชุมทางรถไฟ, ลิขิตรัก
ชัดใจแม่, ไปกลางสะดึง ลำซิ่งสายหน้า, ก่อนบ่าย เดอะมูฟวี่, ออก 3 คอก 2 กำปั้น, ครอบครัวตัวดำ,
คนหัวท้ว, วิดีโอคลิป, บอด้การัดหน้าเหลี่ยม 2, ยังไงก็รัก, กล้า หยุด โลก และอสุจิก

ปรากฏการณ์ของการนำเสนอภาพยนตร์ทั้ง 3 รูปแบบนี้ เกิดขึ้นจากกระแสสังคมที่
เกิดขึ้นในปัจจุบัน และการแบ่งรูปแบบการนำเสนอเป็น 3 แบบนี้ ผู้วิจัยไม่ได้มีการจัดแบ่งที่ตายตัว
สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามสภาพสังคมไทยที่มีอยู่ในขณะนั้น นอกจากนี้ จำนวนภาพยนตร์ในแต่ละ
รูปแบบนั้นเป็นที่สังเกตว่า ในรูปแบบที่สองเป็นปรากฏการณ์ของการนำเสนอที่ลงตัวมากที่สุด โดย
เป็นการนำเสนอภาพยนตร์ที่อยู่กึ่งกลางระหว่างภาพยนตร์ชายรักชาย (ภาพยนตร์เฉพาะกลุ่ม) กับ
ภาพยนตร์ทั่วไป (ภาพยนตร์มวลชน) ซึ่งปรากฏการณ์การนำเสนอในรูปแบบนี้มีแนวโน้มที่จะผลิต
กันมากขึ้นด้วย เพราะถือเป็นการนำเสนอภาพยนตร์ที่มีลักษณะแปลกใหม่ แหวกแนว ไม่จำเจกับ
เนื้อเรื่องเดิม ๆ และผู้ชมก็นิยมเช่นกัน

3. ความคิดเห็นของผู้กำกับภาพยนตร์และกลุ่มชายรักชายที่มีต่อตัวละครชายรักชายและ ภาพยนตร์ไทย

ความคิดเห็นของผู้กำกับภาพยนตร์

จากการสัมภาษณ์ผู้กำกับภาพยนตร์ที่สร้างภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายจำนวน
4 คน คือ พจน์ อานนท์, ชูเกียรติ ศักดิ์วีระกุล, ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร และจาตุรงค์ พลบูรณ์ ในประเด็น
ภาพตัวละคร บุคลิกภาพ การสื่อความหมายของตัวละครและภาพยนตร์สามารถสรุปได้ดังนี้ คือ
ภาพของตัวละครชายรักชายที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยนั้น เกิดจากจินตนาการของผู้กำกับภาพยนตร์
ที่ได้จากประสบการณ์ในการใกล้ชิดกับกลุ่มชายรักชายที่อยู่แวดล้อม รวมถึงการสังเกตพฤติกรรม

กลุ่มชายรักชายในสังคมไทยอีกด้วย จึงทำให้ได้ภาพที่ออกมาในภาพยนตร์ ซึ่งเหตุผลในการนำตัวละครชายรักชายเข้ามามีบทบาท มีทั้งต้องการนำเสนอวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายที่เป็นกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มหนึ่งในสังคมให้ได้รับทราบถึงการดำเนินชีวิต ความรัก ทัศนคติของกลุ่มชายรักชาย และอีกเหตุผลหนึ่งคือการที่เห็นว่าตัวละครชายรักเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพแปลก น่าสนใจ ไม่เหมือนใคร และตลก ฉะนั้น ผู้กำกับภาพยนตร์จึงได้นำชายรักชายเข้ามามีบทบาทเพื่อมุ่งหวังให้สร้างสีสันและความตลกให้กับเนื้อเรื่องเพิ่มมากขึ้น

ส่วนประเด็นทางด้านความเหมาะสมของบุคลิกภาพตัวละคร กับกลุ่มชายรักชายในสังคมไทยนั้น ผู้กำกับภาพยนตร์เห็นว่าตัวละครชายรักชายที่สร้างขึ้นนั้นเกิดจากการพบเห็นกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย จึงนำมาสร้างเป็นตัวละคร ดังนั้น ตัวละครที่สร้างขึ้นจึงตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง ไม่ได้มีการบิดเบือน และไม่เห็นว่าภาพมีความรุนแรง เพราะเนื่องจากชายรักชายในสังคมไทยมีหลากหลายบุคลิกภาพ จะให้สร้างตัวละครโดยครอบคลุมบุคลิกภาพทั้งหมดย่อมเป็นไปได้ นอกจากนี้ ผู้กำกับภาพยนตร์ยังกล่าวถึงการที่ภาพยนตร์ส่วนมากให้ตัวละครชายรักชายเป็นตัวตลก จึงเกิดกระแสการต่อต้านของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทยว่า ภาพยนตร์จัดเป็นธุรกิจประเภทหนึ่งของผู้สร้างภาพยนตร์ลงทุนสร้างภาพยนตร์เรื่องย่อมไม่ต้องการให้ภาพยนตร์เรื่องนั้นขาดทุน ดังนั้น เมื่อสร้างภาพยนตร์เกย์ที่เป็นภาพยนตร์เฉพาะออกมา ผู้ชมทั่วไปก็จะไม่ดู ภาพยนตร์ก็จะขาดทุน ผู้กำกับภาพยนตร์และผู้ชมเองไม่ได้รังเกียจกลุ่มชายรักชาย แต่หากสร้างภาพยนตร์เกย์ที่ในแง่มุมมองชีวิตผู้ชมก็ไม่ดูเพราะดูแล้วรู้สึกเครียด คนไทยชอบดูภาพยนตร์เพื่อคลายความเครียด จึงต้องสร้างให้ภาพยนตร์และตัวละครชายรักชายโดยใส่ความตลกเข้าไปให้กลายเป็นภาพยนตร์ทั่วไปที่สามารถดูได้ทุกเพศทุกวัย ภาพยนตร์ต้องคำนึงถึงกำไรเป็นหลัก และไม่สามารถเอาใจคนทุกกลุ่มในสังคมได้

ประเด็นการสื่อความหมายของตัวละครและภาพยนตร์ ผู้กำกับภาพยนตร์ทั้งที่สร้างภาพยนตร์เกย์และภาพยนตร์ทั่วไป โดยในการสร้างภาพยนตร์ที่เป็นวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายนั้น ผู้กำกับไม่ได้มีเจตนาหรือต้องการให้ภาพยนตร์เป็นสื่อกลาง หรือมีการสื่อสารอะไรระหว่างกลุ่มชายรักชายกับสังคมไทยแต่อย่างใด ทั้งนี้ บทภาพยนตร์ จำนวนตัวละครชายรักชาย และจำนวนภาพยนตร์ชายรักชายที่เพิ่มขึ้น ไม่ได้เป็นผลมาจากความเคลื่อนไหวหรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชาย ถ้าจะมีส่วนก็คงเป็นกระแสของเมโทรเซ็กช่วล (Metrosexual) ที่ทำให้เห็นบุคลิกภาพของกลุ่มชายรักชายหลากหลายขึ้น จึงส่งผลให้ตัวละครชายรักชายหลากหลายขึ้นตามมานอกจากนี้ แนวโน้มของภาพยนตร์ชายรักชายในอนาคตนั้น แม้ในปี พ.ศ. 2550 จะมีตัวละครชายรักชายและภาพยนตร์เพิ่มมากขึ้นแต่ก็เป็นแค่ความนิยมในช่วงเวลานี้เท่านั้น ไม่น่าจะมีภาพยนตร์ชายรักชายเพิ่มมากขึ้น

ความคิดเห็นของกลุ่มชายรักชาย

จากการสัมภาษณ์กลุ่มชายรักชายจำนวน 15 คน โดยแบ่งเป็นเกย์ 5 คน กะเทย 5 คน และกะเทยแปลงเพศ 5 คน ซึ่งกลุ่มชายรักชายทั้งหมดนี้ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกโดยเป็นผู้ที่ชมภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายอย่างน้อย 3 เรื่อง เพื่อให้สามารถตอบคำถามและเข้าใจถึงประเด็นในการสัมภาษณ์ได้ ซึ่งสามารถสรุปความคิดเห็นได้ดังนี้ ในประเด็นของภาพตัวละครชายรักชายที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยนั้น เนื่องจากผู้วิจัยได้ค้นพบว่ากลุ่มชายรักชายที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนั้นจะเลือกชมภาพยนตร์ที่ตรงกับประเภทของชายรักชายที่ตนเองดำรงอยู่ คือ เกย์ก็จะเลือกชมภาพยนตร์เกย์ กะเทยก็จะเลือกชมภาพยนตร์ที่มีตัวละครเป็นกะเทย และกะเทยแปลงเพศก็จะเลือกชมภาพยนตร์ที่มีตัวละครเป็นกะเทยแปลงเพศ ฉะนั้น ในส่วนของประเด็นด้านภาพและบุคลิกภาพกลุ่มชายรักชายเห็นว่า ภาพที่ปรากฏในภาพยนตร์นั้นตรงภาพของกลุ่มชายรักชายจริง แต่ในด้านบุคลิกภาพกลุ่มชายรักชายก็ไม่ได้ปฏิเสธว่าไม่ใช่บุคลิกภาพของตน แต่บอกว่า เป็นเพียงบางส่วน ไม่ใช่ทั้งหมด เพราะแม้แต่ในกลุ่มของกะเทยเองก็ยังมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน บางคนเป็นกะเทยแต่งหญิง บางคนไม่แต่งหญิงแต่ก็เป็นกะเทยได้ เพียงแต่ภาพยนตร์เลือกที่จะนำเสนอในบุคลิกภาพที่เห็นว่าแปลก โดดเด่นเข้ามาใส่ในภาพยนตร์ ซึ่งบุคลิกภาพที่แปลกและโดดเด่นนี้จัดเป็นกลุ่มชายรักชายส่วนน้อยในสังคมชายรักชายด้วยกัน หากแต่บุคลิกภาพที่ไม่โดดเด่น สะดุดตา ภาพยนตร์กลับเลือกที่จะนำเสนอน้อยกว่า ส่งผลให้คนในสังคมไทยคิดว่าบุคลิกภาพเช่นนี้คือแบบแผนบุคลิกภาพของกลุ่มชายรักชาย จึงทำให้เกิดการเหมารวม นอกจากนี้ กลุ่มชายรักชายยังไม่เห็นด้วยกับการที่ผู้กำกับภาพยนตร์นำเสนอตัวละครชายรักชายในลักษณะของการเป็นตัวตลก เพราะกลุ่มชายรักชายเห็นว่าตนเองก็มีพื้นที่ในสังคมน้อยอยู่แล้ว และยังต้องรับบทบาทให้เป็นตัวตลกในสังคม ทำให้มีความรู้สึกที่ถูกกดขี่ให้เป็นทั้งที่ไม่ได้อยากจะเป็น ทั้งยังเกรงว่าคนในสังคมจะมองเห็นเป็นแบบนั้นด้วย โดยกลุ่มชายรักชายไม่เห็นว่าจะมีวิธีการจัดการอย่างไรกับการนำเสนอในลักษณะเช่นนี้ นอกเหนือไปจากที่จะมองว่าเป็นแค่บทบาทในภาพยนตร์เท่านั้น

ส่วนประเด็นการสื่อความหมายของตัวละครและภาพยนตร์ กลุ่มชายรักชายเห็นว่า ภาพยนตร์ที่เป็นภาพยนตร์ชายรักชายอย่างแท้จริงนั้นมีน้อย เพราะผู้ชมยังไม่ยอมรับภาพยนตร์ที่มีความแตกต่างหรือฉีกแนวออกไป ยังนิยมชมภาพยนตร์ที่เรียกว่าภาพยนตร์มหาชน ดังเช่น ภาพยนตร์ตลกที่เป็นที่นิยมกันอยู่ ภาพยนตร์ชายรักชายก็ถือว่าเป็นภาพยนตร์อีกแนวหนึ่งที่สามารถให้ข้อคิดที่ดีกับผู้ชมได้ หากสามารถมองข้ามขีดจำกัดของคำว่าเพศไปได้ การสื่อความหมายของตัวละครและภาพยนตร์ กลุ่มชายรักชายสามารถรับรู้ถึงการสื่อความหมายของตัวละครและภาพยนตร์ที่ผู้กำกับภาพยนตร์ได้นำเสนอออกมา และยังสนับสนุนที่จะให้ผู้กำกับภาพยนตร์ผลิตภาพยนตร์ที่นำเสนอเรื่องราวของกลุ่มชายรักชาย โดยอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง แต่กลุ่มชาย

รักชายไม่แน่ใจว่าการสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายและภาพยนตร์นั้น คนในสังคมไทยจะรับรู้และทำความเข้าใจได้หรือไม่ ส่วนในประเด็นใดที่กลุ่มชายรักชายต้องการให้ผู้กำกับภาพยนตร์นำเสนอออกมา คือ ต้องการตัวละครชายรักชายที่เป็นบุคคลธรรมดาที่สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้ ไม่มีอะไรที่โดดเด่น ส่วนภาพยนตร์อยากให้นำเสนอโดยจบแบบสมหวังและมีความสุขบ้าง กลุ่มชายรักชายยังคาดหวังให้ผู้กำกับภาพยนตร์นำเสนอตัวละครชายรักชายทั้งในด้านดีและด้านไม่ดี สลับกันไป เพื่อให้สังคมไทยแยกแยะออกได้ว่ากลุ่มชายรักชายก็มีทั้งดีและไม่ดีไม่แตกต่างจากคนทั่วไป

การอภิปรายผล

จากการศึกษาเชิงวิเคราะห์บุคลิกภาพของตัวละครชายรักชายและการสื่อความหมายของตัวละครและภาพยนตร์ไทยในปี พ.ศ. 2550 ความคิดเห็นของผู้กำกับภาพยนตร์ และกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย พบว่า

1. จากการศึกษาดูตัวละครชายรักชายที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยทำให้ทราบว่า ภาพยนตร์ได้มีการนำเสนอตัวละครชายรักชายออกมา 3 ประเภทด้วยกัน คือ เกย์ กะเทย และกะเทยแปลงเพศ ซึ่งในแต่ละประเภทของตัวละครก็มีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันออกไป เช่น เกย์มีบุคลิกภาพเหมือนผู้ชาย กะเทยมีบุคลิกภาพที่เลียนแบบผู้หญิง และกะเทยแปลงเพศมีบุคลิกภาพที่เหมือนผู้หญิง ส่วนการแสดงออกทางด้านนิสัย อารมณ์ พฤติกรรมและรสนิยมทางเพศ ก็จัดว่านำเสนอออกมาให้เห็นความแตกต่างเช่นกัน ซึ่งประเภทและบุคลิกภาพของตัวละครชายรักชายถือว่ามีความจริงเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับแนวคิดเกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกัน และแนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารเรื่องเพศของกลุ่มชายรักชาย แม้ว่าการสะท้อนของภาพยนตร์นั้น จะไม่สามารถสะท้อนความเป็นเพศของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทยได้ทั้งหมดก็ตาม แต่ก็จัดว่าบุคลิกภาพที่ภาพยนตร์ได้สื่อออกมานั้นอยู่บนพื้นฐานของความเป็นเพศของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย

2. ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับตัวละครชายรักชายในส่วนของภาพและบุคลิกภาพพบว่า ได้มีการนำเสนอภาพและบุคลิกภาพของตัวละครชายรักชายที่หลากหลาย และกระจายไปในแต่ละประเภทมากขึ้น ทั้งในส่วนของบุคลิกท่าทาง การแต่งกาย น้ำเสียงและคำพูด นิสัยและอารมณ์ พฤติกรรมทางเพศ ปฏิกริยาที่มีต่อชายรักชาย อาชีพ ความคิดของตัวละคร แต่กระนั้นก็ยังมีการกระจุกตัวในตัวละครกะเทยมากที่สุดเช่นเคย นอกจากนี้ บุคลิกภาพที่ปรากฏในภาพยนตร์ทั้ง 22 เรื่องนี้ ตัวละครชายรักชายมักมีบุคลิกภาพที่รุนแรง และการนำเสนอของตัวละครยังคงวนเวียนอยู่กับความเชื่อที่ว่า ตัวละครชายรักชายมักผูกโยงกับการเป็นตัวแทนของความตลกขบขันเพียง

อย่างเดียวกันนั้น ซึ่งหากจะมองเปรียบเทียบกับแนวคิดการสร้างควมหมายทางสังคม ทำให้เห็นว่าการสร้างให้ตัวละครชายรักชายเป็นภาพตัวแทนของความตลกเพียงอย่างเดียว และเมื่อเกิดกระบวนการผลิตซ้ำภาพนั้น ๆ ขึ้น จนกลายเป็นภาพลักษณ์ของตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์ ส่งผลให้ภาพตัวแทนของความตลกนั้นสะท้อนไปยังกลุ่มชายรักชายในสังคมไทยว่ากลายเป็นตัวตลกในสังคมได้เช่นกัน

นอกจากนี้ หากใช้แนวคิดเกี่ยวกับภาพตัวแทนและทฤษฎีการสร้างความเป็นจริงทางสังคมมาอธิบายตัวละครชายรักชายที่ปรากฏในภาพยนตร์ ในรูปแบบของภาพตัวแทนความตลก ขบขัน จะอธิบายได้ว่าเป็นผลมาจากการที่ผู้กำกับภาพยนตร์ได้สร้างตัวละครขึ้นมา โดยอาศัยประสบการณ์จากชายรักชายที่อยู่แวดล้อม เช่น ในกองถ่ายภาพยนตร์ หรือการสังเกตพฤติกรรมชายรักชายที่พบเห็นในสังคมไทย ซึ่งผู้กำกับภาพยนตร์ได้คัดเลือกบุคลิกภาพที่เห็นว่ามีควมโดดเด่น และแปลกของชายรักชายในบางกลุ่มและนำมาผสมผสานกัน เพื่อประกอบสร้างตัวละครชายรักชายภายใต้เงื่อนไขของความเป็นภาพยนตร์ตลก และต้องการให้ตัวละครชายรักชายทำหน้าที่ในการสร้างความตลก สร้างสีสัน และเพิ่มอรรถรสให้กับภาพยนตร์ เป็นการดึงดูดความสนใจของผู้ชม ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าการประกอบสร้างตัวละครชายรักชายของผู้กำกับภาพยนตร์นั้น มีอิทธิพลในการกำหนดความเป็นไปหรือบดบังของภาพจริงชายรักชายในสังคมไทยได้ ทั้งยังมีผลต่อกำหนดค่านิยม และทัศนคติที่มีต่อกลุ่มชายรักชายอีกด้วย ซึ่งหากมองในเรื่องของอำนาจ (Power) ตามแนวคิดของมิเชล ฟูกูต์ เข้ามาเกี่ยวข้องด้วยแล้ว จะพบว่าการประกอบสร้างนั้นจะแสดงถึงอำนาจของผู้กำกับภาพยนตร์ที่มีอำนาจในการกำหนดบทบาทของตัวละครชายรักชาย ให้รับบทเป็นตัวตลก เพื่อสร้างความตลกและความสนุกสนานให้กับภาพยนตร์ ประกอบกับอำนาจจากสังคมไทยที่ไม่ยอมรับกลุ่มชายรักชายในสังคมไทยเท่าที่ควร ส่งผลให้ภาพตัวแทนตัวละครชายรักชายจึงถูกเบี่ยงเบนหรือบดบังโดยใช้ความตลกเพื่อกลบเกลื่อนเพศสภาพของชายรักชาย แต่กระนั้นแล้วผู้ชมต้องคำนึงถึงเจตนาของผู้ส่งสาร (ผู้กำกับภาพยนตร์) ด้วยว่าการที่นำเสนอตัวละครชายรักชายในภาพตัวแทนความตลกขบขันนั้นเป็นไปเพื่อผลของความบันเทิงเท่านั้น หรือต้องการแฝงนัยยะของการเป็นตัวตลกในสังคมไว้ด้วย

3. จากปรากฏการณ์การนำเสนอภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายในปี พ.ศ. 2550 ที่นิยมนำเสนอเรื่องราวของชายรักชาย มีการสื่อความหมายไปยังกลุ่มชายรักชาย การสื่อความหมายนั้นไม่ได้มีเจตนาหรือสะท้อนหรือเรียกร้องใด ๆ ที่เกิดผลกับกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย นอกเหนือไปจากการการตีแผ่เรื่องราวของกลุ่มชายรักชาย และไม่จัดเป็นภาพยนตร์ชายรักชายที่เป็นภาพยนตร์เฉพาะกลุ่ม ซึ่งการที่ภาพยนตร์ในปีนี้มีการนำเสนอรูปแบบนี้นักมากเพราะส่วนหนึ่งผู้กำกับภาพยนตร์ไม่กล้าที่จะนำเสนอเรื่องราวของภาพยนตร์รักชายโดยตรง ไม่อยากให้ภาพยนตร์

ถูกจัดว่าเป็นภาพยนตร์เฉพาะกลุ่ม จะส่งผลให้ไม่มีผู้ชม ทั้งยังคำนึงถึงรายได้ของภาพยนตร์เป็นสำคัญ ซึ่งถ้าหากวิเคราะห์ให้ลึกซึ้งลงไปอีกจะพบว่าเหตุผลที่แท้จริงนั้นเป็นเพราะลักษณะของแนวความคิดในแบบที่สะท้อนถึงมายาคติและความเชื่อ ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นชายรักชายกันตามความคิดความเชื่อของคนในสังคมที่ปรากฏอยู่ในกรอบของความคิด ที่มีลักษณะแบบสองเพศ คือความเป็นชายและความเป็นหญิง จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้เกิดปรากฏการณ์การนำเสนอภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายดังกล่าว โดยมีนัยยะที่ซ่อนเร้นถึงการไม่ยอมรับกลุ่มชายรักชายในสังคมไทยแฝงเร้นอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดภาพยนตร์สะท้อนภาพของสังคม ที่มาร์แชลล์ แม็คลูฮาน (Marshall McLuhan) ที่กล่าวว่าภาพยนตร์บางเรื่องสะท้อนให้เห็นปัญหาสังคมและตีแผ่ความเป็นจริงที่เกิดขึ้น รวมทั้งเสนอแนะทางออกสำหรับปัญหาต่าง ๆ นั่นคือ บทบาทของภาพยนตร์ในปัจจุบันที่ได้จำกัดอยู่กับการสร้างความฝันเพียง หรือเป็นสื่อเพื่อความบันเทิงอย่างเดียวนั้น แต่ยังสะท้อนสภาพของสังคมที่เกิดขึ้นในขณะนั้นอีกด้วย นอกจากนี้ ยังสนับสนุนทฤษฎีของเขาที่ว่า “สื่อคือตัวข่าวสาร” (Medium is the Message) คือภาพยนตร์นั้นจัดเป็นทั้งสื่อและตัวข่าวสารในเวลาเดียวกัน โดยภาพยนตร์ที่นำเสนอเรื่องราวของชายรักชาย (สื่อ) ก็จัดเป็นการสะท้อนเรื่องราวของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทยช่วงเวลานั้นได้เหมือนกัน (ข่าวสาร)

4. ในประเด็นของตัวละครชายรักชายในภาพของเกย์ที่มีความสมจริงกับตัวตนทางเพศในความหมายของการเป็นชายรักชายในสังคมมากที่สุด ทั้งยังเป็นภาพที่กลุ่มชายรักชายเห็นว่ายอมรับได้มากที่สุดเช่นกัน ซึ่งจากการที่ภาพยนตร์ไทยหันมานำเสนอภาพของชายรักชายที่เป็นเกย์กันมากขึ้น เป็นเพราะผลของกระแสเมโทรเซ็กชวล (Metro Sexual) ที่เกิดขึ้นในสังคมไทย ทำให้คนในสังคมรวมทั้งผู้กำกับภาพยนตร์รับรู้ภาพของกลุ่มชายรักชายในหลากหลายบุคลิกมากขึ้น จากเดิมที่จะรับรู้ภาพของกะเทย และกะเทยแปลงเพศมากกว่าเพราะในอดีตเกย์ไม่ค่อยเปิดเผยตัวและทำตัวกลมกลืนไปกับสังคมได้ดีกว่าอีกด้วย ผลของกระแสเมโทรเซ็กชวล (Metrosexual) นี้เองทำให้กลุ่มเกย์กล้าที่จะเปิดเผยตัวมากขึ้น ส่งผลให้ภาพยนตร์ไทยในปี พ.ศ. 2550 มีตัวละครเกย์มากขึ้นตามไปด้วย และตัวละครเกย์ก็จัดเป็นตัวละครชายรักชายที่ผู้ชมรับได้มากที่สุด ทั้งยังเห็นว่าเกย์มีบุคลิกภาพที่เหมาะสมอีกด้วย นอกจากนี้ จะเห็นได้ว่าในละครโทรทัศน์ภาพของเกย์มีบทบาทมากขึ้น โดยได้เข้ามาแทนที่กะเทยและกะเทยแปลงเพศ ทำให้ตัวละครทั้งสองกลุ่มนี้เริ่มหายไปจากละครโทรทัศน์ แต่เกย์กลับมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งในทำนองเดียวกับภาพยนตร์ที่แม้ตัวละครเกย์จะไม่ได้เข้ามามีบทบาทแทนที่กะเทย และกะเทยแปลงเพศเหมือนกับในละครโทรทัศน์ แต่ก็มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัดและก็มีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรุจิเรข ศรรัตน์ (2542) ที่ศึกษาเรื่องภาพและกระบวนการสร้างภาพชายรักร่วมเพศในละครโทรทัศน์ไทย กับการรับรู้ภาพแบบฉบับของผู้ชมว่า ภาพของชายรักชายที่มีลักษณะของ

ความเป็นชายนั้นกลับเป็นที่นิยม และแสดงให้เห็นถึงภาพชายรักร่วมเพศที่แตกต่างไปจากที่ละครไทยเคยมีมา

ข้อเสนอแนะ

1. เนื่องจากงานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยที่ศึกษาในด้านเนื้อหาของภาพยนตร์เป็นหลัก (Content Analysis) จึงเสนอแนะให้มีการวิจัยในด้านอื่น ๆ เช่น ผู้ชม ผู้กำกับภาพยนตร์ และกลุ่มชายรักชาย เพื่อความครอบคลุมและเห็นภาพที่ชัดเจนและลึกซึ้งยิ่งขึ้น
2. เสนอแนะให้มีการเปรียบเทียบภาพยนตร์ชายรักชายของไทยในอดีตกับปัจจุบัน เพื่อให้เห็นพัฒนาการของภาพยนตร์ชายรักชายและตัวละครชายรักชาย
3. เสนอแนะให้มีการเปรียบเทียบภาพยนตร์ชายรักชายของไทยกับภาพยนตร์ชายรักชายต่างประเทศเพื่อให้เห็นพัฒนาการของภาพยนตร์ชายรักชายและตัวละครชายรักชาย
4. ควรมีการขยายขอบเขตวิจัยในเรื่องนี้ไปยังในสื่อแขนงอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็น ละครโทรทัศน์ มีวสิควีดีโอ การ์ตูน หรือสื่อสิ่งพิมพ์อื่น ๆ เพราะในปัจจุบันกลุ่มชายรักชายมีบทบาทในสื่อต่าง ๆ มากขึ้น